

MAGYAR KÜRIR.

Nr. 17.

Indult Bétsből, Pénteken, Februárius' 29-dikén, 1828.

B é t s.

Triesztből Febr. 22-dikéről ide jött tudósítások szerint, az Ottomannus Portánál volt Orosz Tsászári Követ Ribeaupierre Úr, hosszas utazása után, Corfuból (a' honnan Jan. 26-dikán indult el), az odavaló kikötőhelybe megérkezett, és még azon nap a' tengeri jövevények napoló házába (Lazaretumba) bészállott, melly az ő's familiájának elfogadására, minden kedveket tölthető dolgokkal előre a' lehetőségig elkészítetett. Minthogy a' nevezett Követ Úr egy részét a' Contumacia idejének Castelnovó-nál már kitöltötte; ezen hónap 27-dikén már szabadon kijárhat.

Corfuból Febr. 9-dikén költ levelek szerint, a' Fényes Portánál volt Frantzia Követ Guilleminot Generális kientz nap alatt Toulonból Corfuba vissza érkezett, minthogy ott Kormány-székétől azt a' parantsolatot vette, hogy Corfuba visszalérvén, ott az Orosz Tsászári és Anglus Követekkel együtt tanátskozzék.

Pármai levelek jelentik Febr. 18-dikéről, hogy a' Portánál volt Nagy Britanniai Követ Stratford Canning Úr Corfuból Febr. 8-dikán Anconába érkezett, 's onnan útnak indulván, a' feljebb nevezett napon Pármán, keresztül ment, útját London felé folytatván.

Frantzia Ország.

Itt következik a' Párisi Universitás új Kormányozójának (Nagy-Mesterének) Vatismenil Úrnak a' Rectorokhoz intézett azon kerülő levele, melly ellen a' Gazette de France-nevű Újságnak írója hevesen kikelt, mint azt a' mult Posta napon közlöttük. „Uraim! „Azon hivatalbeli foglalatosságoknál fogva, mellyeket a' Király rám bízni méltóztatott, én az Urakkal fontos öszveköttetésbe lépek. Szerentsésnek tartván magamat e' részben, ezen alkalmas-sággal elejkebe terjesztem az Uraknak, mitsoda szempontból nézzem én azon principiumokat, mellyeknek a' Tanító Kart vezérelni kelletik. A' Moral és a' Vallás vetik meg minden jó nevelésnek első fundamentomát; fő dolog tehát, hogy ez az igazság a' közönséges tanítással foglalatatoskodó férjfiaknak szüntelen eszekben forogjon; fő dolog továbbá, hogy ezek, azon nevendélkeik eránt, kik tőlök különböző vallásúak, úgy viseljék magokat, hogy azt, a' mit a' Charta, az Ország törvényei, és az Universitás megállított rendszabásai a' lelkiismeret szabadságára és az atyai hatalomra nézve rendelnek, soha szemek előtt el ne vessessék. — Velek született érzések a' Frantziáknak az, hogy ők törvényes Fejedelmekhez ragaszkodnak; de ez az érzés az által fejtődik

„kü, az által erősítették meg, ha a ne-
 „velés módja jól elintéztetik, mindenk
 „felett, ha historiai helyes tanítások ál-
 „tal az ifjúság mind-annak tudására jut-
 „hat, valamint Frantzia Ország az ő Ki-
 „rályainak köszönhet. Ebből fogja az
 „Ifjúság megtanulni, midőn az időnek
 „egymásból folyó lántzát követi, hogy,
 „— noha egymástól felette távol eső idő-
 „szakaszonként — egy és ugyan azon
 „kút forrásból erednek a' Közönségek-
 „nek felszabadulásai; az igazság kiszol-
 „gáltatásának rendes és független beho-
 „zása; azon hólts 's megerősített intéze-
 „tek, mellyek a' Gallicana Ekklézsiának
 „szabadságait megoltalmazták, és végre
 „azon Oklevele is polgári alkotmányunk-
 „nak, melly, felséges Szerzőjének sza-
 „vai szerent, a' revolútiók örvényét bé-
 „zárta. — Együve állítván ezen jöte-
 „ményeket, mellyek közzül az utolsó a'
 „többit mind felyülhaladja, meglantúl-
 „ják abból Nevendékeink, melly széles
 „kiterjedésűnek kell az ő háládatosságok-
 „nak lennie, 's ez által szíveik mind a'
 „Királynak, mind a' Hazának egyenlő
 „szeretelére felgyulad, 's elméjük a' Mo-
 „narchiai principiumoknak a' Nemzeti
 „szabadsággal kötött szerentsés szövetsé-
 „gét értelemmel felfogandja. Így tétetik
 „nekik, mint hív alattvalóknak és fel-
 „világosodott polgároknak a' törvények
 „eránt való engedelmesség könnyűvé, 's
 „ez által fognak azon meggyőződésre
 „eljutni, hogy tsak azzal teszik mago-
 „kat méltókká Igazaiknak (Jussaiknak)
 „gyakorlására, ha kötelességeiket telje-
 „síteni megtanulják.“ — Ezek után bé-
 „rekesztésül elsöben az alsó Oskolákbeli
 tanításra való ügyelést ajánlja V a t i s m e n i l
 „Ur a' Rectoroknak, végre pedig külön-
 „ösen azt, hogy minden figyelmeket
 „és gondjokat a' felsőbb rendű Oskolákban
 „elrendelendő helyes tanításra fordítsák.

Párisból Febr. 17-dikén. Midőn az
 Ország-Nagyok Febr. 15-dikén az eránt
 gyültek össze, hogy a' Királynak azon
 Beszédére, mellyel az Országgyűlést ki-
 nyitotta, meglőszönő felírást készítse-
 nek; a' külső dolgokra ügyelő Minister
 Gróf Ferronays egy hosszú Beszé-
 det tartott az Ülés kezdetekor, melly-
 nek valóságos dologbeli értelme ide
 megy ki:

„Nemes Ország-Nagyok! Minekelöl-
 te a' mai Ülésnek éppen most felolvas-
 tatott tárgya meghányás vetés alá vétet-
 nek; engedje meg a' Gyűlés, hogy az Ő
 Felsége Beszédének azon pontjait felvi-
 lágosíthassam, mellyek a' külső Hatal-
 masságokkal arányosságainkat illetik.“

„A' mai időben, mellyben élünk,
 a' Státus kórmányán ülő ferjsiak telteik
 által sejezik ki legjobban magokat, 's
 legigazábban tselekedeteikből ítélthet-
 nek meg. A' Koronának minden igazságos
 szolgálja azt igyekszik megmutatni, hogy
 a' Király eránt viseltető szeretet, a' nyil-
 vánosság szabadsághoz való ragaszkodás,
 a' Trónusnak hódolás, 's azon Institú-
 tiók megtartásában kimutatandó hívség,
 mellyeknek szentséges zálogát a' Feje-
 delem rájuk bízni méltóztatott egymás-
 sal folyvást egyesíthetők és egymástól el-
 válhatatlanok. Ezen érzéseknek vagy in-
 kább principiumoknak egyenes kifejezé-
 se tegyen az Urak előtt bizonytságot a'
 felől, hogy én magam is, ámbár Fran-
 zia Országtól távol voltam, azon emlé-
 keztetéseknek és példáknak hív megtar-
 tója voltam, mellyeket ezen nemes Ka-
 marában (Ország Gyűlésben) beszévtam.“

„Görög Ország, a' Fél-sziget,
 Algíria, a' déli Amériкаи Státu-
 sok, és Kereskedésbeli össze-
 kaptoltatásunk Braziliával —
 ezek az Urak figyelmetessége eleibe ter-
 jesztett pontok, mellyek felől, — meg-
 hatalmaztatva lévén erre a' Királytól —

sietünk az Urakat kívánságokhoz képest felvilágosítani. — Ezeknek közlésében, részünkről csak a felől vállalhatunk magunkra kezességet, hogy a megtörtént dolgok előadásában szorososan az igazságot követjük.

„Nem az Ország - Nagyokra nézve, (likben, felemelkedett nemes gondolkodások a Görögök szerentsétlenségén kétségkívül szánakozást gerjesztett) szükséges kimagyarázni, hogy a Kormányzések Politikáját a kénytelenség, — melly egyedülvaló sinórmértéke szokott lenni elhatározásaiknak — vette arra, hogy illy fontos kérdésben magokat közbe vessék, mellyet a vallás és az emberiség a Népek javára ajánlottak.

„Maga a Görögök szerentsétlenségeinek eredete, mellyek nem Görög földön kezdődtek; a legelső ellentállás-
kor támadt visszavonás közöttök; az Insurrectió által adatott példának másutt is visszaélésképpen lett követése, noha amarra a kétségbeesés láttatott a Görögöket kényszeríteni; mind ezen környűllások mindenek felett megkívánták a Hatalmasságok részéről, hogy a dolgot ugyantsak megfontolják. Az alibeli akarat, hogy Görög Országot megbékéltessék, előre láttatta annak szükséges voltát, hogy ha azt reábeszélés útján el nem lehetne érni, a feltett tölt erőszakkal kell végrehajtani, e szerént a háború megtörténhető feltételévé lett az öszvebékéltetésnek; s ezen háború olyan kérdését fordította fel az újabb időnek, melly kérdést a Katalin nagy elméje, a Sándor hőltessége, egy egész század politikája és az Európai Civilisatio meg nem tudtak fejteni.

„Hogy kell Görög Országot megbékéltetni? a nélkül, hogy egy épületet le ne döntsenek, mellynek öszve omlása egész Európát megreszkeltetné, ez vala a kérdés, mellyet meg kelle fejteni. A

nehézségek, minél tovább haladott a dolog, annál inkább nevedtek; a vér patakok, mellyek mind inkább áradának, a hadakozó feleket még mind inkább egymás ellen ingerlettek. A közönséges emberszeretet s a kegyesség, egymást váltogatva, végrehajthatatlan plánumokat gondolt és ajánlott. A Hatalmasságok közbenjárása szükségessé lett.

„Anglia és Orosz Ország vetették meg 1826-dik esztendő elején valamelly egyességnél a fundamentomát, mellyet Török Ország eleibe kelle vala terjesztetni, hogy közöttök és a Görögök között az öszveköttetés arányúságát el lehessen rendelni, és emezeknek életet, vallásokat s vagyonaikat az erőszakos beleavatkozás ellen megoltalmazná. Ez vala az Aprilis 4-dikei Protocollumnak tüzéja, mellyre, hogy ráállanának a Frantzia, Ausztriai és Pruszzai Udvarok is meghívattattak. Erre Frantzia Ország reá állott.

„Ugy de ezen Közbenjárást magában foglaló Protocollum semmiféle eszközökön nem nyújtott, a melly által annak elfogadása végre hajthatott volna; ez csak olyan öszveegyezés volt, mellyet a Portának egyszerű maga vonogatása is egyszerre semmivé tchetett. Frantzia Ország tehát azt a javallatot hozta elő, hogy az Aprilis 4-dikei Protocullomot valóságos szövetségkötéssé kell változtatni öt Udvarok között; mellyben ezek a Porta és a Görögök dolgaira nézve, arra az esetre, ha azok a nekielt javallott egyezésre reá nem állanának, megállított igyekezeteiknek plánumát előadják. Ez a gondolat megtetszett; Frantzia Ország, Anglia és Orosz Ország a szövetségkötés alapjaiban megegyezett, és ennek Londonban magokat aláírták; és ámbár Austria és Pruszzia, némelly pontokra nézve különböző értelemben lévén, közvetlenül abban részt venni

nem akartak, azt legalább megígérték, hogy a' három öszveállott Udvarok köztéljoknak elérését külön külön elő fogják segíteni. A' legújabb időbeli történetekből kitetszik, hogy ezen ígélet egyenességből származott, és hogy ezen egy végre való munkálódásból mitsoda haszon következhetnék."

Ezek után azt adja elő a' Minister, mint a' históriában ritka tüneményt, hogy az öszveszövetkezett Hatalmasságok a' szövetségbe állásban önnön hasznokat, birtokaik kiterjesztését 's a' t. teljességgel nem keresték, továbbá pedig azt, hogy a' Hatalmasságok közbenjárásának a' Portánál várt fogalja nem lett, és hogy a' Navarini ütközetet ezen környülállás természetes következésének kell tartani, 's a' t.; — a' melly előadások már az Újságokból eléggé esmeretesek. Azt említi végre a' Minister, hogy mind ezen váratlan és kedvetlen esetek a' három egyesült Hatalmasságok Követeinek Konstantinápolyból lett elútasításokat vonta ugyan maga után; de azolta a' Porta egyenesen a' három Udvarok Kabinétjaikhoz folyamodott, hogy közötté és ezek között legalább valamely öszveköttetés fenn maradjon.

Így szoll továbbá a' Minister: „A' Követek, kik Konstantinápolyt elhagyták, Corfuba ismét együvé fognak jönni, a' hol az elkezdett alkudozásokat ismét könnyen elkezdhetik és folytathatják, és kedvezvén a' környülmények, a' tengeri rablók kiirtásokra nézve is, kik az Archipelaguson szeltire pusztítanak, az Admirálisokkal végezhetnek.“

(Folytatása következik.)

Nagy Britannia.

Brougham Úr a' közelébb említett Motiojában a' törvényszolgáltatás jobb lábra való állítása éránt — Beszé-

dét a' következő szókkal rekesztette be: „Így szollítom meg az Anglus nép Követeinek Házát: Ti felhagyhatjátok neveiteket a' késő maradékra az igazságnak és áldásnak egy olyan munkája által, a' millyen még soha ezen Falak között egy Parlamentben sem fordult elő. Ti egy időben éltetek Századunknak ama nagy Hódítójával, a' ki Olasz Országot meggyőzte, Német Országot és a' Világot megrendítette; gondoljátok meg, hogy az minden viadalmaid tsekélységnek velté, egy, — a' minéműhöz mi most fogunk, — hasonló munkájához képest. Ertétekre esett, — hogy ő, belefáradván a' szerentse állhatatlanságába, utoljára a' ditsősségnek tsak egy neméről találta, hogy az a' próbát kiállja: „Törvénykönyvem fogom a' kezembe“ így kiállott fel „'s által megyek a' késő Világra“ (Halljuk! Halljuk!) A' sík mezőn ti meggyőztétek ezen Férjfiút: most rátatok áll, ötöt a' békességbeli tudományokban is felyül haladni (Halljuk!). Hadd borítsa el a' György Országlo-Hertzeg idejének tsillámlo ditsősségét, a' IV-dik György Királyi Országlásának szelid és tartós fényje. (Sokártató Tetszés) Ditsérjék bár a' hízelkedők Henrikjeinket és Eduardjainkat, mint megannyi Justinianusokat a' magok idejében: az igazságnak őszinte és bölts barátjai más jussal fogják e' ditséretet azon Fejedelemnek megadni, a' kinek Fő kormánya alatt ez a' tölem tsak crötelen szavakkal tanátsolt munká elkészül. Óhajtóm, a' Ministererek serényen kezdjék el e' munkát, 's hajtsák végre. Nintsen a' Katonaságnak és Királyi Páltzáknak, az én szemem előtt, annál szebb oldalok (hasznok), hogy azok, kik azokat hordozzák, ha szívélyett a' Köz-jó munkálása tölti be, szélesen kiterjedő Szeretet' munkáit tehet-

nek. Augustusnak abban állott a ditsősége (és a vetett fényt Országulására, melyet az önkényes Uralkodás felhői meghomályosítottak) hogy: Romát tseréphől (téglából) építve találta, 's márványból rakva hagyta fenn. Mennyire más ditsőség várja Királyunkat, ha ez a nagy munka megkészül és azt fogják róla mondani: hogy ő a Törvényt úgy találta mint drága portékát, 's úgy hagyja maga után mint ólsót; (Halljuk!) hogy a Törvény egy bepetséltt Könyv volt, 's ő általa lett az életnek írása (Halljuk!); hogy ő azt úgy találta, mint a Gazdagok Privilégiumát, 's úgy hagyja, mint a szegényeknek örökségét (Halljuk!); hogy az egy kétélű fegyver volt a ravaszság és Hatalmaskodás kezében, 's ő általa lett az Oszlopa a Virtusnak és pa'isa az ügyefogyott ártatlanságnak. (Teljes Tetszés). En előttem, a ki erről sokat gondolkoztam, mindég úgy tetszett, hogy nintsen egy érdem is, melyet egy betsületes ember méltábban óhajthatna, mint a Britanniai Törvényhozás figyelmét, ha bár a legtsékélyebb helyről is, ezen fontos tárgyakra vinni. Ennek érzését én feljebb betsülném, mint valamelly Ministeri Hívatalt, mely nekem terhemre volna, 's a mi haszna lenne is, előttem betse nem volna, mint a ki, a több dologba szokott Hazámfiával, megelégszem azon kenyérrel, melyet két kezem munkája ad. A mi a hatalmat illeti, melyet egy Fő Hívatálád, és a mellyről — igen helyesen — azt jegyzik meg, hogy háromszoros rabbá teszi az embert: én már szinte fél századot éltem, 's eléggé meg vagyok róla győztetve, hogy azon Hatalomnak tulajdonképpen való betse abban áll, hogy, mikor alkalmatosság adja magát elő, Polgár Társainkat annak birtokára felségithetjük, a mi — Isten és törvény után — az övék. De ilyen hatalmam

már van nekem; Hazámfiainak panaszszain tudok én segíteni, vagy úgy mint Szószóllójok ezen Házban, vagy úgy mint Ügyök védője ezen falakon kívül; ezt a hatalmat nekem egy Ministeri Hívatalsal sem adhatja, és semmi Ministerváltozás el nem veheti. (Hosszasz Tetszés). Kérem annakokáért, engedjék meg, szabad legyen azt javasolnom „hogy Ő Felségének egy tisztelettel teljes Fel-Írás adatsassék által, azzal az alázatos kéréssel, hogy egy Biztosságot, melly az idővel, vagy másképpen, a Törvények Országába és a Törvényszékekre betsüszott hibákat és azoknak orvoslását vizsgálatalá vegye, méltóztassék lénevezni.“

A Felső Háznak Febr. 11-kén tartott Ülésében Lord Carnarvon tette (Lord Holland helyett, a ki beteg volt) a Motiot azon Irásoknak előmutatása eránt, melyek a Navarini ütközet előtt az Admirálshoz küldettek, mind azokkal együtt, melyek ezen dologra tartoznak. Sürgette ezen Irásoknak a Ház eleibe való terjesztését kiváltképpen azon az okon, mert olyan forma bizonytalan hír terjedt el az Országban, mintha Admirális Codringtonnal a mostani Ministerium nem volna megelégedve. Az idegen Státusok belső dolgába való avatkozás Principiumát az Ersébeth Királyné példájával mentette; a ki a Frantzia Királynak felzendültt Jobbágyait, a nyilvánásagos Szövetségkötés ellenére, pénzel 's katonasággal segítette, hasonlóan tett Spanyol Országgal a Belgiumi Támadáskor. Annak megítélése, hogy ez a mások dolgába való avatkozás egyezik e a Politika Principiumaival? ítélete szerint csak attól függ, hogy az ilyen beleavatkozás háborut szül e, vagy békességet szerez. Említette vala végre a Lord, hogy Huskisson Úr Liverpoolban azt mondá: néki (Huskisson Úrnak), kezeséget adtak a Canning Systemája követéséről. Ezen

pontról szeretne többet hallani; mert kü-
lönben attól kell tartania, hogy a Whi-
gek kiléptével a Lord Liverpool
idejébeli principiumokat tartja a mostani
Ministerium. — Lord Dudley, a
Külső Minister, ellene volt a Motió-
nak. Azon írásokat a Házzal közleni nem
lenne tzélarányos. Az Admirális Con-
drington mentiségére szükség nintsen;
mivel az Admirálist az Országglószék nem
bántja. Azon Tractatusoknak, mellyek-
nek közlése kívántatik, tzélja egyedül
az, hogy Görög Ország (ha tsak lehet-
séges, minden vérontás nélkül) békesség-
be helyheztessek. Ennek kivitele a kör-
nyül állásoktól függ, és így naponként
újabb újabb lépésekett kell tenni. A
Ministerek ezen Politikai Systema felett
egyet értenek, a nélkül, hogy egyes
Ministerek közt lévő Stipulatiókról 's Ke-
zességekről szó lehetne. — Lord Gode-
rich a közelebbi Ministerium elbom-
lásának okát mondta, t. i. hogy Huskis-
son és Herries Urak egymás közt
meghasonlottak a Finantz-Biztosság Elöl-
ülője választása felett. Huskisson Ur
Lord Althorpot kívánta Elölülőnek
választani, 's a felöl a Lordot — ám-
bár nem hivatalosan — tudósította is,
a nélkül, hogy elébb a Kintstár Can-
cellariust (Herries Urat) meg kérdezte
volna. — Lord Eldon (a volt Lord
Cancellarius) felette kívánta volna tudni
az Egyesült Hadi Hajóssereg Admirá-
lissaihoz küldött Instructiókat, ha
az ő érdemes Barátjától (Lord Dudley-
tol) — ha ugyan még így nevezheti —
fel hordott okok arra nem bírnák, hogy
azoknak közöltetését ne sürgesse. Annyit
mondhat, hogy nem tudja megfogni,
miképpen lehessen két hadakozó Fél
közt az özveütközést meggátolni a nél-
kül, hogy a gátoló bele ne keveredjék.
Óhajlja azért, hogy az ő érdemes Bar-
átja, a Külső Minister, adjon e' rész-

ben valamelly felvilágosítást. Ő (Lord
Dudley) jártas az Európa politikájában,
tanult ember, és — a mint hallja — a
Hivatalos Levelek (Depeschen) írását kü-
lönösen érti. Magyarazza meg azért né-
ki (Lord Eldonnak), minődon rehetett
vólna a három Admirálisnak a hadat
folytató Felek között minden ütközetet
meggátolni, — igazán meggátolni, a
nélkül, hogy ők az ellenségeskedésben
részt ne vegyenek. — A Török Vezér
azt tette, a mit tartozott. Ő Anglus —
igaz hogy régi Anglus, — de azt tudja,
hogy ha valami Anglus Kikötőhelybe egy
Orosz-Török vagy más akármelly Egye-
sült Flotta hadirendben állva beakarna
menni: és az Anglus Admirális Nemze-
te betsületét oltalmazni elmulatná, —
ő egyenesen arra voksolna, hogy azon
Admirálisra többé soha Kommandóbiz-
ni nem kell. — Hertzog Wellington
azt mondta, hogy ő kötelessége szerint
szorosán betölti azon Szövetségkötést,
mellyet Ő Felsege kötött. Huskisson
Úrnak a Liverpoolban tartott Beszédjé-
re azt jegyzi meg: nem hiszi, hogy az
ő tiszteletre méltó Barátja Huskisson Ur
azon szókkal mondta vólna a Kezesség-
nek részéről nékie lett adattatását, a
mint azt az Újságlevelek hirdetik. De
Marquis Lansdown bizonyította, hogy
azon szókkal mondta. Marquis Clari-
carde (Canning Vezér) megtámadta
Huskisson Urat, és Lord Dudleyt
a Ministeriumban való megmaradásokért.
Azt kérdezte Lord Dudleytől: nem
ázt mondták e' a multt Augustusban Ő
és Huskisson Ur, hogy soha olyan sze-
mélyekkel, a kik az ő megboldogult
Barátjoknak (Canning Urnak) szemé-
lyes ellenségei, egy Ministeri Széket nem
ülnek? 's tudakozta egyszersmind: kik
hát azok a Személyek, a kiket ezen Ki-
nyilatkoztatásában értett? — Dudley,
a mint az Újságlevelek megjegyzik, er-

re olyan lassú hangon felelt, hogy nagyobb részént nem lehetett érteni. Tsudalkozott a' Beszélő ifjúi korán, 's azon a' hangon, mellyen még ötöt meg támadta. Magát azzal mentette, hogy nem Kötelessége az embernek a' személyes gyűlölséget örökre fenntartani, 's az e' féle Kifejezéseket feledékenységre nem hagyni menni. Felhozta magának Canning Úrnak a' példáját, a' ki a' megholt Lord Londonderryvel személyszerénl össze veszett sőt vele duellált is, még is Hivatalt viselt vele a' Ministeriumban. — Marquis Lansdown azon az okon kívánta az említett Irások közöltetését, hogy azokból a' közelebbi Ministerium Politikájának okai, és a' Július 6-kán kötött Tractatus tzél arányossága kitessék. Azzal mentette Lord Eldon ellen Codringtonnak a' Navarini Híköltőhelyben való beszállását, hogy a' Navarini Öbölnek egy része Anglus Birtok. Tudva van a' Geographiából, hogy Sphaacteria Szigete egy a' Joniai szigetek között, hol a' szerént minden Anglus Admirálisnak jussa van vas-matskára szállni, vagy Batteriákat állítani. És ő hiszi, hogy akármely törvénytudó Lord, ha az Admirálist kellene Törvényszék előtt menteni; kezében vévén Sphaacteria mappáját, a' pert az Admiralis részére fogná meg nyerni! Végre Lord Ellenboroughot támadta meg, hogy olly nagy ellensége lévén Canningnak, mi módon ülhet egy ollyan Ministeriumban, melly a' Canning Principiumait követi. — Lord Ellenborough azt felelte, ő telyesen hiszi, hogy Canning veszedelmes ember volt, és ha élne, most is ellene dolgozna. A' mi a' Görögök dolgát illeti — O, nem hagyja ugyan helyben a' Canning tzéljait, de nem adhatja Ő Felső-gének azt a' tanátsot, hogy a' Jul. 6-kán

kötött Szövetségkötést szegje meg. — Ekkor Lord Carnarvon Motióját visszavette, 's a' Gyűlés eloszlott.

Az Alsó Házban Febr. 14-kén Hobhouse Úr azt javallotta, hogy Admirális Codringtonnak és a' Hajós sereg Tisztjeinek a' Navarini tsatában kimutatott Vitézségért a' Ház nevében köszönetet kell mondani. A' Ministerek közzül Huskisson Úr és Peel Úr ellene voltak a' javallásnak. A' Vítatás azzal végződött, hogy Hobhouse Úr Motióját visszavette. Febr. 15-kén Peel Úr javallására egy Finantziai Biztosság neveztetett ki.

A' Londoni Újságlevelek a' Huskisson Úr és Lord Dudley lépésekről elterjedt hírt fundamentom nélkül valónak állítják.

Lord Cochrane Febr. 12-kén Unikorn nevű hajóján Portsmouthba váratlanul megérkezett, s' a' szárazra ki lépett; de a' Rév-Tisztjei kívánságára hajójára visszatért, hogy a' Quarantain meghatározott napjait kitöltse.

Dallas Úr Sz. Helenai Kormányozóya tététt. — A' Dublini Catholicus Egyesületben O' Connel Úr azt nyilatgoztatta ki, hogy azon Ügyindítást (Motiót), mellyet Lord Russel Febr. 20-kán fog a' Dissenter Protestansok javára tenni, a' Catholicusok segíteni fogják; mivel azt a' Vallásbeli szabadságot, mellyhez jussokat tartják, más Hitbeli Felekezetnek is meg akarják adni.

Robert Taylor a' Deista, Febr. 7-ikén a' Kingsbench nevű Törvény székltől esztendei fogságra és 500 font sterling Zalogtételre büntetett.

Orosz Birodalom.

Petersburg. Febr. 9-kén Nagy Hertzeg Constantin Czesarevits tegnap előtt ide megérkezett. — Ká-

sánban a' parasztok, különösen a' nem Ö-hitűek, hogy magokat a' Katonáskodás alól kivonhassák, kezeket vagy lábokat meg tsonkították. A' Tsászár parantsolatot adott ki, hogy addig is, míg a' most éppen munka alatt lévő új törvény a' Katonáskodásról elkészülne, eleit kell venni alkalmas rendelkezések által ezen elhatalmazott szokásnak. — A' 'Sidók Kiew Városából kitiltattak, és mind azok a' kik most ott laknak (ha fekvő jószágok van 2 esztendő alatt, ha az nintsen, úgy esztendő alatt, — a' kik pedig a' lakosok közzé be sintsenek írva, 6 hónap alatt) kemény büntetés alatt tartoznak laköltözni. — Kisenew körül a' multt Decemb. 20-kán egy földalatti pajtáka (Putriba) mellyben kilentz Tzi-gány lakott, egy veszett farkas berontott, és míg a' dühös állatott agyon verheték, egyet közzülök széljel szagatott. A' megmaradtak, valami régi babonából, kivették a' szívét 's megették, azzal a' boldogtalan liedelemmel, hogy jövendőben semmi Farkasmarás nem fog nékiük árthatni. Azomban tsak hamar mindnyájokat elérte a' megveszés dühössége. Híre futamodván, — az Előljáróság Orvosok keze alá adatta őket. Néhányan közzülök gyógyuló félben vannak. —

Mzechet faluban, melly hajdan a' Grusiai Fejedelmek lakhelye volt, egy oda való lakos Lamila Svili a' multt Decemberben vermet ásván egy meglehetős nagyságú penészette edényt talált, tele esmeretlen ezüst pénzekkel. Ezek a' mint a' tzim mutatja, Persa pénzek, 's a' Sassainidák idejéből a' IX Századból valók. De nagyobb részént az idő és a' penész úgy elette, hogy tsak néhány kevés darabon esmerhető a' tzim.

Boromla Faluban nagy tűz támadván, egészen lángban lévő házból, három Kozák, Nitsiporow Urädnik, két közlegényel négy 'Sidó gyermeket tulajdon életük veszedelmével kiragadtak. Ezért Ö Felsége a' Tsászár mindeniknek egy ezüst Emlékpénzt ajándékozott, ilyen körül írással „Ember megmentésért“; 's azon kívül az Urädniknek kétszáz, a' két közembernek pedig százszáz Rubelt adatott.

Ejszak-Ámerikai Egyesült Státusok.

New-Jork Jan. 17-kén. Az új Elölülő Választásának ideje közelget, 's mindenfelé a' Választásról beszélnek. Washingtonban a' Képviselők házában Motiot tett Valaki az eránt, hogy a' New Orleansi ütkezetet (a' hol Generalis Jakszon győzött) a' Status költségén le kellene festetni. A' Motio visszavetett; mellynek tulajdonképpen való tzelja a' volt, hogy a' Jakszon Pártjának erejét a' Képviselők házában megtudhasásk, és hogy a' Motio el nem fogadtatott, politikai tekintetben fontosnak tartatik. — A' Tserkaszok, Democratica Constitutiót állítottak fel magok közt, a' szomszéd Egyesült Statusokénak a' formájára.

A' pénz folyamot Febráriu' 28-dikén;
közép ár:
A' Státus' 5 p. Centos Obligátzióji 90 3/8
Az 1820-béli sorsosok, 149 1/2
Az 1821-béli hasonlók, 117 3/4
Bétsvárosa 2 1/2 p. Centos Bankó Obligátzióji, 44 7/8 for. keltek, mind Conv.
A' Bank-Aktziák keltek 1052 1/5 forinton Conv. Pénzben.

Szerkeztető és Kiadó Márton Jósef, Professor.

Nyomtató Haykul Antal. (Obere Bäcker-Strasse Nro. 752.)